

[Formanden.]

ændring i lov om kommunale ejendoms-
skatter og forslag til folketingsbeslutning
om ændring af reglerne for refusion af de
kommunale udgifter til vejvæsen og syge-
huse. Alfred Jørgensen er herefter valgt.

Folketingets næste møde afholdes i mor-
gen, fredag den 24. januar, kl. 13 med føl-
gende dagsorden:

1) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om vur-
dering af landets faste ejendomme.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om told-
afgifterne m. m.

Mødet hævet kl. 17²⁰.

43. møde.

Fredag den 24. januar kl. 13.

Formanden: I skrivelse af gårs dato med-
deler justitsministeren, at han ønsker her i
tinget skriftligt at fremsætte:

*Forslag til lov om ændringer i lov om ud-
lændinges adgang til landet m. v.,*

*forslag til lov om ændringer i lov for Fær-
øerne om rettens pleje,*

*forslag til lov for Færøerne om udgifterne
i strafferetsplejen,*

*forslag til lov om ændringer i lov om poli-
tiet på Færøerne og*

*forslag til lov om arrestvæsenets ordning på
Færøerne.*

I skrivelse af gårs dato meddeler fiskeri-
ministeren, at han ønsker her i tinget skrift-
ligt at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring i lov om støtte
til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v.*

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Her-
ved har jeg den ære for det høje folketing
at fremsætte *forslag til lov om ændringer i
lov om udlændinges adgang til landet m. v.*

Samkvæmmet mellem de nordiske lande
har i de seneste 5-6 år været præget af
lettelser for landenes statsborgere i hen-
seende til rejser mellem landene og til op-
hold og beskæftigelse i de øvrige af landene.

Den 12. juli 1952 blev der indført den
ordning, at danske, finske, norske og svenske
statsborgere kunne rejse mellem Danmark,
Finland, Norge og Sverige uden at være i
besiddelse af pas eller andet legitimations-
dokument, og fra den 1. december 1955 er
denne ordning udvidet til også at omfatte
islændinge og Island.

Fra den 1. juli 1954 har danske, finske,
norske og svenske statsborgere kunnet op-
holde sig i et andet nordisk land uden at
være i besiddelse af pas eller andet legitima-
tionsdokument og uden at skulle have op-
holdstilladelse. Endvidere har de nævnte
statsborgere kunnet tage beskæftigelse i et
andet nordisk land uden at skulle have
arbejdstilladelse.

Fra den 1. december 1955 er også islæn-
dinge blevet fritaget for at være i besid-
delse af pas eller andet legitimationsdoku-
ment og for at søge opholdstilladelse under
ophold i Danmark, Finland, Norge og
Sverige, og tilsvarende lempelser gælder
for danskere, finner, nordmænd og svenskere
under ophold i Island.

Den ovenfor omtalte fritagelse for at vise
pas ved rejser mellem Danmark, Finland,
Norge og Sverige gælder som nævnt kun
danske, finske, islandske, norske og svenske
statsborgere, medens ikke-nordboer må gen-
nemgå sædvanlig paskontrol ved rejse fra
et af de nævnte lande til et andet af disse.

Den 9. januar 1954 afgav den nordiske
parlamentariske komité for friere samfærd-
sel m. m. en betænkning, i hvilken det blev
foreslået, at dette forhold blev ændret,
således at al paskontrol ved grænserne
mellem de nordiske lande blev afskaffet.
Efter nogle forhandlinger om dette forslag
mellem repræsentanter for Danmark, Fin-
land, Norge og Sverige undertegnede disse
lande den 12. juli 1957 en overenskomst
om ophævelse af paskontrollen ved de
fællesnordiske grænser.

[Justitsministeren.]

Gennemførelsen af overenskomstens bestemmelser om et fælles nordisk pasområde medfører imidlertid, at der må foretages nogle ændringer i den nugældende udlændingslov, lov nr. 224 af 7. juni 1952 om udlændinges adgang til landet m. v.

I første række gælder dette bestemmelserne om afvisning, idet den danske paskontrol efter overenskomsten ikke blot skal afvise udlændinge, hvis indrejse i Danmark strider mod danske interesser, som disse nærmere har fundet udtryk i den gældende udlændingslovs bestemmelser herom, men også i et vist omfang skal afvise udlændinge, der vil rejse videre til Finland, Norge eller Sverige, og hvis indrejse i det pågældende land vil stride mod dets interesser.

I forbindelse med den nødvendige ændring af afvisningsreglerne må også udvisningsreglerne, som svarer til og henviser til afvisningsreglerne, ændres i overensstemmelse med disse.

Desuden må der for at gennemføre overenskomsten gives særlige regler om det tidsrum, i hvilket statsborgere i lande, med hvilke Danmark har ophævet visumtvangen, kan opholde sig i Danmark uden at skulle have opholdstilladelse.

Endvidere medfører overenskomsten nogle ændringer i bestemmelserne om udenlandske søfolk, om de oplysninger, der af hoteller o. lign. skal gives politiet om udenlandske gæster, og i lovens straffebestemmelser, idet f. eks. også indrejse uden om de øvrige landes paskontrol, der ved overenskomsten i et vist omfang også kommer til at virke på Danmarks vegne, må kunne straffes.

I forbindelse med disse af den omtalte overenskomst nødvendiggjorte ændringer foreslås nogle enkelte andre ændringer i udlændingslovens bestemmelser.

Det er min opfattelse, at der — såfremt det foreliggende lovforslag vedtages af det høje folketing — vil være sket endnu en betydningsfuld udvidelse af det nordiske samarbejde og være indført endnu en vigtig lettelse for rejser mellem nordiske lande, og med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov for Færøerne om rettens pleje, forslag til lov for Færøerne om udgifterne i strafferetsplejen, forslag til lov om ændringer i lov om politiet på Færøerne og forslag til lov om arrestvæsenets ordning på Færøerne.*

Ved disse lovforslag, der er udarbejdet efter forhandling med det færøske hjemmestyres myndigheder, søges der gennemført en nødvendig nyordning af det færøske politi og arrestvæsen.

Medens politiordningen i den øvrige del af riget i løbet af de sidste ca. 20 år er undergået vigtige ændringer, først ved lov nr. 166 af 18. maj 1937, den såkaldte „enhedspolitilov“, hvorved staten overtog varetagelsen af de politiopgaver, der hidtil havde påhvilet kommunerne, og derefter ved lov nr. 205 af 11. juni 1954 om ændringer i lov om rettens pleje (politiets ledelse m. v.), er den færøske politilovgivning ikke revideret siden 1935. De for Færøernes politi gældende bestemmelser har i realiteten — med uvæsentlige afvigelser — samme indhold som de regler, der var gældende for politiet i den øvrige del af riget indtil 1. april 1938.

Også det færøske arrestvæsen er undergivet regler, der indholdsmæssigt svarer til de bestemmelser, der var gældende i den øvrige del af riget indtil 1938.

Loven af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre har ikke medført principielle ændringer af betydning for politi- og arrestvæsenet på Færøerne. Det følger af denne lovs bestemmelser, at arrestvæsenet ikke kan overgå til det færøske hjemmestyre som særanliggende, men derimod ifølge lovens § 6 må varetages af rigsmyndighederne som fælles anliggende. Heller ikke politiet er ved loven henført til færøske særanliggender, men er derimod optaget på den til loven knyttede liste over sagområder, om hvilke det ved lovens § 3 er bestemt, at det afgøres ved nærmere forhandling, om og i hvilket omfang disse spørgsmål kan henføres til færøske særanliggender. Under de forhandlinger, som forud for lovforslagernes udarbejdelse er ført med Færøernes hjemmestyre, har dette givet udtryk for, at man ikke har ønsket